

КАМЕРНІ ЖАНРИ ВОКАЛЬНОЇ ТА
ІНСТРУМЕНТАЛЬНОЇ МУЗИКИ

КАМЕРНА МУЗИКА – ЦЕ ВИД МУЗИКИ,
ПРИЗНАЧЕНИЙ ДЛЯ ВУЗЬКОГО КОЛА
СЛУХАЧІВ ТА ДЛЯ ВИКОНАННЯ В
НЕВЕЛИКИХ ПРИМІЩЕННЯХ

ВИНИКНЕННЯ КАМЕРНОЇ МУЗИКИ ПОВ'ЯЗАНЕ З ПРАКТИКОЮ ДОМАШНЬОГО МУЗИКУВАННЯ В КОЛІ ЗНАВЦІВ-АМАТОРІВ. КАМЕРНІ ТВОРИ ВИКОНУЮТЬСЯ СОЛО ЧИ В АНСАМБЛІ – З ДВОМА (ДУЕТ), ТРЬОМА (ТРІО), П'ЯТЬМА (КВІНТЕТ) І БІЛЬШЕ ВОКАЛІСТАМИ АБО ІНСТРУМЕНТАЛІСТА-МИ. НАЙПОШИРЕНІШИМИ ІНСТРУМЕНТАМИ, ЩО ЗАСТОСОВУЮТЬСЯ В КАМЕРНІЙ МУЗИЦІ, Є СКРИ-ПКА, АЛЬТ, ВІОЛОНЧЕЛЬ, ФОРТЕПІАНО, ФЛЕЙТА.

Розрізняють такі жанрові групи:

– народно – побутова музика

– естрадно – розважальна музика

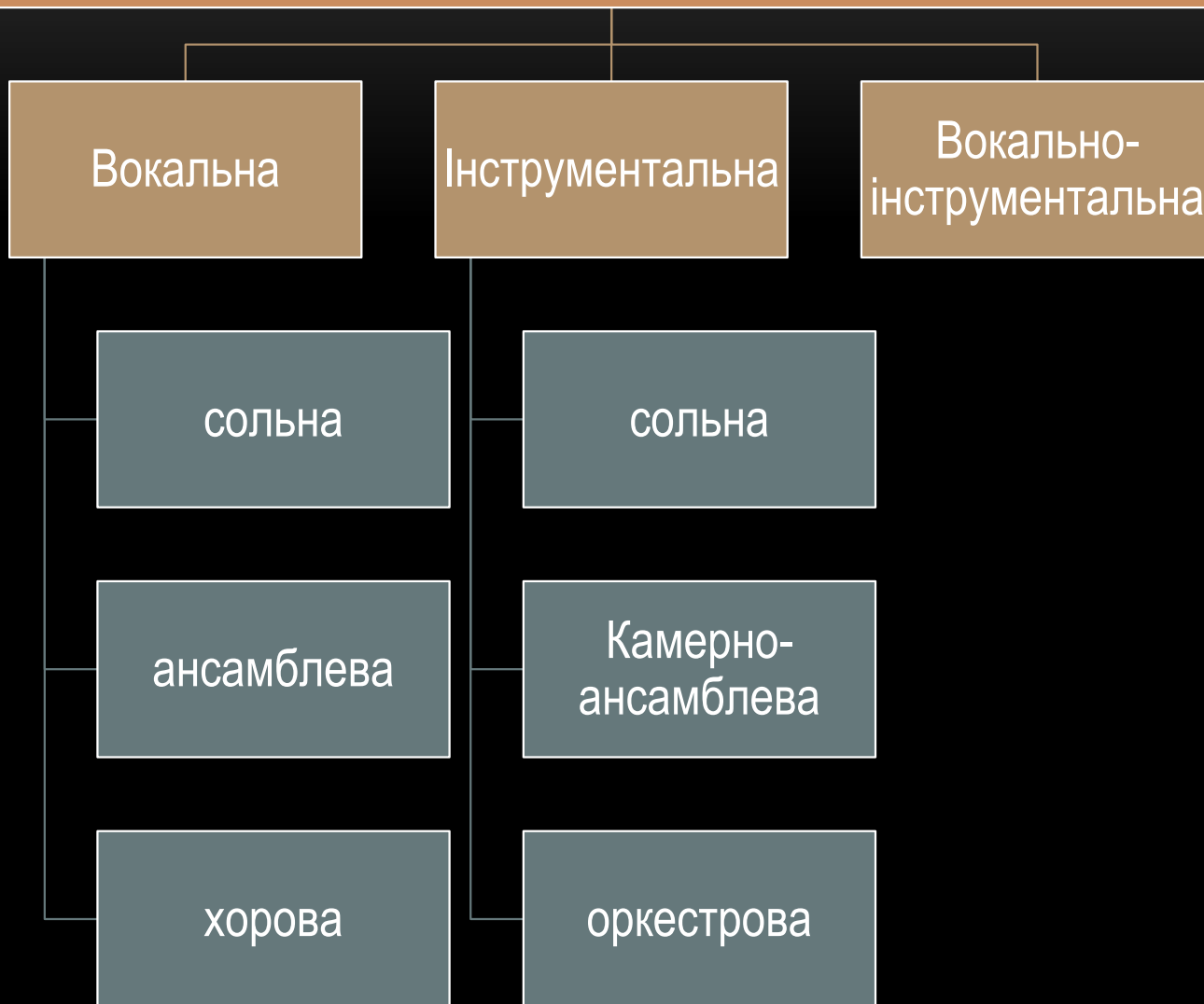
– камерна музика

– симфонічна музика

– хорова музика

– театральна музика

Камерні жанри вокальної та інструментальної музики

ВОКАЛЬНА МУЗИКА – ЦЕ МУЗИКА, ЩО
ПРИЗНАЧАЄТЬСЯ ДЛЯ ВИКОНАННЯ
ГОЛОСОМ.

ІНСТРУМЕНТАЛЬНА МУЗИКА – ЦЕ МУЗИКА,
ПРИЗНАЧЕНА ДЛЯ ВИКОНАН-НЯ НА
МУЗИЧНИХ ІНСТРУМЕНТАХ.

Вагомою у вітчизняній камерній інструментальній музиці постать композитора та піаніста **Василя Барвінського** (1888 – 1963), який залишив багатожанрову камерно-інструментальну спадщину для різних інструментів та їх складів (квінтет, тріо, квартет). До унікальної «Збірки українських колядок і щедрівок» митця увійшли 22 фортепіанні обробки українських стародавніх церковних наспівів Карпатського і Центрального регіонів України. Композитору вдалося створити власний витончений стиль завдяки використанню різнобарвної колористичної гармонії та фактурно-тембрових ефектів. Музика композитора має глибоко національний характер.

Вершиною вітчизняної камерно-інструментальної музики є монументальний «Український квінтет» **Бориса Лятошинського** (1894/95 – 1968), присвячений трагічним подіям війни. Його теми побудовані на інтонаційних джерелах українського фольклору – думах, історичних піснях, плачах. У цьому творі композитор продемонстрував високу ансамблеву майстерність.

Камерна музика відомого українського композитора **Валентина Сильвестрова** (1937) характеризується пошуками тембрового співвідношення різних інструментів, застосуванням нетипових ансамблевих складів і форм, використанням прийомів полістилістики («Кіч-музика» для фортепіано, тріо для флейти, труби і челести) та ін.

ВИКТОР СТЕПАНОВИЧ КОСЕНКО

Видатний український композитор, піаніст, педагог, музично-громадський діяч. У Києві плідну творчу діяльність К. також поєднував з педагогічною, виконавською і організаторською. Як виконавця і авторитетного педагога К. запрошували в журі конкурсів музикантів-виконавців до Києва, Харкова, Москви і Ленінграда. Працював з самодільними хоровими колективами заводів „Більшовик” і „Ленінська кузня”, де за його участю була створена музична школа. До 25-річчя з дня заснування цієї школі було присвоєно ім'я композитора. (Нині це Київська дитяча музична школа №3 ім.В.С. Косенка).

Серед вітчизняних мистецьких колективів значної уваги заслуговує *Київський камерний оркестр*, заснований у 1963 році. В минулому колектив очолювали відомі диригенти Антон Шароєв та Ігор Блажков. Із 1990 року головним диригентом та художнім керівником оркестру є видатний музикант **Роман Кофман** (1936). До складу оркестру входять блискучі музиканти, яких характеризує артистизм та висока професійна майстерність. Репертуар колективу складає камерна музика українських та зарубіжних композиторів (Б. Бріттена, Г. Малера, В. А. Моцарта, Ф. Шуберта, Д. Шостаковича, В. Сильвестрова, Є. Станковича та ін.). Справжньою мистецькою подією стали концерти циклу «Роман Кофман і його друзі», що проходили за участю оркестру. Цей фестиваль зібрав визначних митців з різних країн Європи і привернув увагу шанувальників класичної музики.

ЛЮДКЕВИЧ СТАНІСЛАВ ПИЛИПОВИЧ

Видатний український композитор, диригент, музикознавець, фольклорист, педагог та суспільний діяч, один з найбільш вагомих діячів Західної України початку ХХ ст.

Людкевич – один з найвидатніших українських композиторів ХХ ст., у творчості якого поєднуються риси національного музичного стилю з особливостями пізньоромантичного стилю європейської музики. Композитор віддає перевагу суспільно-національним темам, вибираючи для музичної інтерпретації передусім тексти двох найбільших національних поетів – Т. Шевченка й І. Франка, а також О. Олеся, В. Пачовського, П. Карманського й ін. Людкевич творив у різних музичних жанрах, виявляючи схильність до великих оркестрових і вокально-оркестрових форм.

НАЙВІДОМІШІ МУЗИЧНІ ТВОРИ

- Станіслав Людкевич на марці 2004 року
- «Вічний революціонер» (1898).
- «Вільній Україні» (1912—1914, друга редакція — 1939).
- «Останній бій» (1914).
- Кантата-симфонія «Кавказ» на вірші Тараса Шевченка (1902—1913).
- Симфонічна поема «Каменярі» (1926, друга редакція — 1956).
- «Стрілецька рапсодія» (1928) (друга редакція— 1956 під назвою «Галицька рапсодія»).
- Кантата «Заповіт» на вірші Тараса Шевченка (1934, друга редакція — 1955).
- Симфонічна поема «Веснянки» (1935).

- Симфонічна поема «Дніпро» (1947).
- Симфонічна поема «Пісня юнаків» (1948).
- «Прикарпатська симфонія» (1952).
- Опера «Довбуш» (1955).
- Симфонічна поема «Не забудь юних днів» (1956).
- Симфонічна поема «Наше море» (1957).
- Симфонічна поема «Мойсей» (1962).
- Симфонічна поема «Чакона» (1964).
- Солоспіви («Спи, дитино моя»).